

opusdei.org

Suy niệm Thứ Bảy Tuần Thánh

Một số suy tư về Thứ Bảy Tuần Thánh. Các chủ đề: Niềm hy vọng soi sáng Thứ Bảy Tuần Thánh; Những người đồng hành cùng Đức Kitô khi Người bị bỏ rơi; Mẹ Maria an ủi và củng cố chúng ta trong những thời khắc khó khăn.

22-04-2025

CÓ LỄ Thứ Bảy Tuần Thánh là “ngày Tam Nhật Vượt Qua mà chúng ta thường bỏ qua nhất, vì quá nôn nóng chuyển từ Thập Giá của Thứ Sáu

sang Alleluia của Chúa Nhật.” [1] Để điều này không xảy ra, chúng ta có thể tập trung vào những người phụ nữ đã luôn đồng hành cùng Đức Mẹ. “Đối với các bà, cũng như đối với chúng ta, đó là những giờ phút đen tối nhất. Nhưng trong tình huống này, những người phụ nữ ấy đã không bị tê liệt. Các bà đã không đầu hàng các thế lực đen tối của tiệc nuôi và than van. Các bà đã không thu mình vào sự bi quan. Các bà không trốn tránh thực tế. Các bà đã làm một điều giản đơn và phi thường: tại nhà mình, các bà chuẩn bị dầu thơm để ướp Thi Hài Chúa Giêsu... Không hề hay biết, trong bóng tối của ngày Sabát đó, những người phụ nữ ấy đang chuẩn bị cho bình minh của ‘ngày thứ nhất trong tuần,’ ngày sẽ thay đổi lịch sử.” [2]

Hôm nay, Chúa Kitô đang nằm trong mồ. Những bàn tay bạn bè đã yêu thương đặt Người vào đó, gần đôi Canvê, trong ngôi mộ thuộc về ông

Giuse thành Arimathê. Còn các tông đồ đang ở đâu? Các sách Tin Mừng không nói gì, nhưng có lẽ vào buổi tối của ngày Sabát đó, từng người một, các ông đã lặng lẽ đi đến căn phòng trên lầu, nơi mà mấy hôm trước các ông đã tụ họp với Thầy. Những cuộc trò chuyện giữa các ông giờ đây thật buồn bã! Các ông đã phản bội Thầy Giêsu. Sự thất vọng của các ông hẳn phải lớn đến nỗi có lẽ các ông thậm chí đã nghĩ đến việc bỏ tất cả để quay về cuộc sống trước đây, như thể ba năm qua chỉ là một giấc mơ.

Tuy nhiên, “trong sự tĩnh lặng của Thứ Bảy Tuần Thánh, vốn tràn ngập tình yêu vô bờ bến của Thiên Chúa, chúng ta đang sống trong sự mong đợi bình minh của ngày thứ ba, bình minh chiến thắng của tình yêu Thiên Chúa, bình minh của ánh sáng cho phép đôi mắt trái tim nhìn cuộc sống, các khó khăn và đau khổ theo một cách mới. Hy vọng soi sáng các thất bại, thất vọng và cay đắng của chúng

ta, những điều dường như đánh dấu sự sụp đổ của mọi thứ.” [3]

PHẢN ỨNG KHÁC BIỆT của những phụ nữ thánh thiện thật đáng chú ý: các bà đã trung thành đến cùng. Các bà cẩn thận theo dõi mọi diễn biến để sau khi nghỉ ngày Sabát, các bà sẽ trở lại và hoàn tất việc ướp xác Đức Giêsu. Sự buồn rầu của các bà là điều dễ hiểu, vì các tông đồ lẫn các bà đều chưa chứng kiến Chúa Kitô sống lại. Dù vậy, các bà không muốn bỏ qua việc phục vụ cuối cùng này. Tình cảm của các bà mạnh hơn cái chết.

Lòng can đảm của ông Giuse thành Arimathea và ông Nicôđêmô cũng là gương mẫu cho chúng ta. “Trong giờ phút cô đơn, hoàn toàn bị bỏ rơi và khinh miệt..., chính lúc đó, các ông đã đứng về phía Chúa. Cùng với các ông,” Thánh Josemaría viết, “tôi cũng sẽ tiến đến chân Thập Giá; tôi sẽ ôm chặt Thân Mình lạnh giá, Xác Thánh của Đức Kitô, bằng ngọn lửa yêu

thương. Tôi sẽ tháo đinh cho Người, bằng những đền tạ và hãm mình. Tôi sẽ quán Người trong tấm vải liệm mới là lối sống thanh sạch của tôi, và tôi sẽ mai táng Người trong mồ đá sống động là trái tim tôi, nơi không ai có thể lấy Người ra khỏi tôi!” [4] Các ông chẳng được gì, các ông có thể mất tất cả, nhưng các ông vẫn muốn dâng cho Chúa Giêsu tình yêu của các ông.

Nhưng Thứ Bảy Tuần Thánh không thể là một ngày buồn đối với Đức Mẹ, dù đó là một ngày đau khổ. Đức tin, niềm hy vọng và tình yêu dịu dàng nhất dành cho Con Thiên Chúa đã mang lại cho Mẹ sự bình an, giúp Mẹ chờ đợi sự phục sinh với niềm khao khát thanh thản. Mẹ Maria chắc đang nhớ lại những lời cuối của Chúa Giêsu: “Thưa bà, đây là con của bà.” (Ga 19,26) Và chắc hẳn Mẹ đã bắt đầu thực hiện vai trò làm mẹ đối với những người đàn ông và phụ nữ đã theo Đức Kitô từ những ngày đầu

tiên. Mẹ hẳn đã cố gắng khơi dậy đức tin và hy vọng nơi các tông đồ, nhắc nhở các ông về những lời các ông đã nghe cách đó không lâu từ chính miệng Thầy Giêsu: “Họ sẽ nhạo báng Người, khạc nhổ vào Người, họ sẽ đánh đòn và giết Người; và ba ngày sau, Người sẽ sống lại.” (Mc 10,34) Chúa đã nói rất rõ ràng để khi thời gian thử thách đến, các ông sẽ giữ vững lời Người trong đức tin. Cùng với ký ức buồn về những đau khổ mà Chúa Giêsu đã chịu đựng, một sự nhẹ nhõm lớn lao có lẽ đã đến với trái tim hiền mẫu của Mẹ khi nghĩ rằng giờ đây mọi thứ đã qua: “Công cuộc Cứu Chuộc đã hoàn tất. Giờ đây, chúng ta lại được làm con Thiên Chúa, vì Chúa Giêsu đã chết cho chúng ta, và cái chết của Người đã chuộc chúng ta lại.” [5]

BÊN CẠNH MẸ, trong ánh sáng của niềm hy vọng của Mẹ, chắc hẳn trái tim của từng tông đồ lại ấm lên. “Nếu tất cả điều ấy là sự thật thì sao?”, có

lẽ các ông đã nghĩ vậy. “Nếu Đức Giêsu thật sự sống lại, như Ngài đã hứa thì sao?” Trước đây, tất cả các ông quây quần quanh Người Con. Giờ đây, các ông muốn ở cạnh Mẹ Người. Có lẽ Mẹ Maria thậm chí đã sai người đi tìm những tông đồ chưa xuất hiện. Có lẽ Mẹ đã hy vọng tìm thấy Tôma để an ủi trái tim đầy sợ hãi của ông. Trong giờ phút thử thách, các ông háo hức tìm đến Mẹ Maria, và “với Mẹ, mọi sự trở nên dễ dàng biết bao.” [6]

Chúng ta cũng muốn tìm kiếm sự nâng đỡ cho đức tin của mình nơi niềm tin của Mẹ Maria, đặc biệt khi mọi thứ trở nên khó khăn, khi thời khắc đen tối đến. Từ kinh nghiệm bản thân, Thánh Bênêđô đã quả quyết với chúng ta: “Nếu những cơn gió của cám dỗ nổi lên, nếu hành trình của bạn vấp phải các chướng ngại gian truân, hãy nhìn lên Ngôi Sao, hãy kêu cầu Mẹ Maria.” [7]

Thiên Chúa muốn Mẹ là người trạng

sư, là người mẹ, là con đường chắc chắn để chúng ta tìm lại ánh sáng trong những lúc tăm tối.

Những người cậy đến lời chuyển cầu quyền năng của Mẹ Maria đều biết rằng chưa bao giờ có ai tin tưởng Mẹ mà lại không được giúp đỡ, dù khoảnh khắc đó khó khăn đến đâu hoặc sự hoang mang trong lòng họ lớn đến đâu. Và chúng ta có thể nói với Chúa Giêsu: “Mặc nỗi buồn ẩn chứa trong lòng, chúng con cảm thấy rằng chúng con phải hy vọng, bởi vì với Chúa, Thập Giá sẽ nở hoa Phục Sinh, bởi vì Chúa ở cùng chúng con giữa bóng tối của những đêm dài; Chúa là sự chắc chắn trong những bất định của chúng con; Chúa là lời nói trong sự im lặng của chúng con; và không gì có thể cướp đi tình yêu Chúa dành cho chúng con.” [8] Gần bên Mẹ Maria, Mẹ của niềm hy vọng, đức tin của chúng ta vào công nghiệp của Con Mẹ là Chúa Giêsu sẽ lại lớn lên mạnh mẽ.

[1] Đức Phanxicô, Bài giảng, ngày 11 tháng 4 năm 2020.

[2] Tài liệu đã dẫn.

[3] Đức Bênêđictô XVI, Lưu ý cuối Chặng Đàng Thánh Giá, ngày 2 tháng 4 năm 2010.

[4] Thánh Josemaría, Đường Thánh Giá, chặng 14, số 1.

[5] Thánh Josemaría, Đường Thánh Giá, chặng 14.

[6] Thánh Josemaría, Con Đường, số 513.

[7] Thánh Bênêđô, Bài giảng về “Missus est,” 2, 17.

[8] Đức Phanxicô, Bài giảng, ngày 11 tháng 4 năm 2020.

(Hình ảnh: Các Phụ nữ Thánh thiện tại Ngôi mộ trống, Fra Angelico. Wiki Commons)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/suy-niem-thu-bay-tuan-
thanh/](https://opusdei.org/vi-vn/article/suy-niem-thu-bay-tuan-thanh/) (04-04-2026)